

"Jis jis daug nuveikė, daug pamatė, pripledė daug popieriaus iš deobių, daugeliui įvairių suktėmėjų nėra palykantis, iš mero, iš gyvenimo atnaujė daug amžiaus, o iš posaukio - gavaus vėjo. Mylėjó daug moterų, suparioje daug tradicijų iš sventenybių, iš kurios padaryti dabig naujų dalykų. Jis tučtins daug dailininkų taurių, alavo daug dienų iš įvairių šalyų, deginęsi po daugelių paviljų, plebūnijo daugelyje vienam. Darbas jis stebijo čia, Italijoje, Indijoje ar Kinijoje, vasaros reišas valstybės ūkioje kuo ką, išskyrus, pasculis buvo ypač iš tobulas. Jis buvo vis tiek, ar netapys dar simtų poneilesly, ar desimt, ar dar deimt; vasaros nuogony ar vienos. Jis pažargo, pažargo. Viškas miesta, viškas miesta miebai."

338 Požiūris į meilę ūnibalkiškas. Pripažinta būsyt meilę poreikiu leisti moteris, bet kai meilės jis negali gyventi. Henas yra saniaudytė". Menas jo gyvenimui, Tigras savo "stajonės, Sappros.

Klingarson nepatenkintas savo gyvenimu, laukia mirčių, kaip dailininkas - išsišėmė, pažargė.

Postuotiniame puseišle nutepi savo tilėjimo, meilę, gyvenimo, mirčių. Jis iš pats negali jo paraišlanti jo. "Jis meldesi savo poneilesliui iš jis apjaudėjė. Jis buvo pamissys, kaip iš liečiuos iš kiaušinės."

XIXa. menininkas, pasiliudydys posaukijęs iš savo jo gyvenime iš sognoneje susipygtę iš teigiamos ir neigiamos savybės visas gyvenimas prabigo blaškuantį bei ženkant labulos praminge. Mintis yra tačiai jo būsiškė. Portretas sunulin suokti platu jis panaudotas daugiaus posaukės. Klingarson milžinė reikyptių litz. Henė jo nei auditiška, nei žemina.

Salomėja Nėris (1904 - 1945) (Bacinskaitė-Bučienė) Lietuvos tautinė mokytoja

Jautrus žmogus, nendranti apnuoginti savo. Ji jobi mi, jaunai, arčiai apmenyti.

1904 m. 11.17 Vilniuje įsij. Kirsy Len. (Piel. Lietuva) Moliessi Alvito miest. pedad. mokytojė. Tėvas ambicingas - turtingas valst., motina iedra. Augo „nauja pusimisė“. Pamėgo moliess, gamto. Augo uždraud, nėlakai mėgė bendraitė. Nėliai buvė vilniuje gimn., poto Karaliaučiaus gimnazijos. Gabi daktarė iš gamtai. Ji Kauno universiteto studijųja. Neturin, iš Ičiūčio filologijos. Ten paradoji pirmos eilės eilės „Anksčiai“ iš Pradijo raičių gimnazijje, pasirodėja liudijės slapyvardžių. Daukė gimsta. Nėlaiminga plima melsi, išimyli seduvių išvyg, autiškumene, iš pasmeškė. Nėliai išvainoja želaudintą išlaikius molytbojauti. Apsigremia mirčių molytbojais, bute. Nėliai molytbojauti. Is laidijų išvyksta. Vykdomi Eugebj. Keltai. Daukė sesipasėta su ty. Žalys literatūra, dulkėta. Vilnius, Kaunas, Lietuva, Lietuvių filosofijos mokslo mokslojėzimis. Parolėjus ten paruošta molytbojų darbų. Ten sunipauksta su skulptoriu mi Bern. Bučiu. Tai peraugo į mokytojų santuocę. Ji išmoka iš Polijos, ten išskelta įnai. Lankuočiai muzikos dailis parodas, siebi Polijos. Gyjausi iš Antrųjų. Su B. Bučiu. Ruxiavi. Palibenuose. Statosi namus, kuri jaukumas. Kalino trėčių gimnase. diskr. včiai. Kamas nukrautilia. Su matojais laikus ištraukiasi iš Lietuvos. Boga, suplyšusi posiliute Konsulyje. Gyjta 1944 m. koxi brigadiukis susiraga onkologine liga. Guli Kaune, včiai, kaičiavus, susiraga onkologine liga. Guli Kaune, včiai; Melsk. 1945 07 07, kaičių išniedsinga iš karo žygijos. Palaidojama Kauno karo muzejuje būmenelyje, Vilnius perkelti 1951 m. į Kauno patvarėjų kapines. Jos gyvenamos nėlengios. Padieji nemokai klaidi, 1935 m. pradijo bendrauti su karžiškės draugu iš bendrasvičių būmenė. Tai buvo, Tačias prastas. ② Selvaičiai poeng apie Stalingr. ③ Ponišnulėnas; iš sijungos gilave.

Salomėjos Nėries turuba

"Gal aikštė išaugiu dideli didžiosi už tuos laukiemus. Gamtai negaujodžio kuno grėjį" būp. ročė skubio dienoraštystėje.

Pildainė Leartai, lueri molėti lietuviškoje giminaičioje, universitete.

"Visa luo, iš luo įtakos aš gyvenu - ypač menas. Jei būp saule mane gavint - tuo lojalo dievui." (Dienoraštis)

"Brančiai eilerastėčiai, - jūs mano skausman, mano laime iš džiaugymas." (Dienoraštis)

Ypatybės:

ji ligulė, tierogiai, atrobi, nuostoličiai atstumėliai kalbančioje "as" jaunymas. Visada labai vėjo nuo sungs, blierstai, ji ligstuvoje taip, jog sundarė išplėdis, kod tais priečios altaren lygiu išpažintis. S. N. eiler. visuri jauciamie žmonai išpažinti. Tokia lyra buvo rodinanta išpažintini. S. N. leidilių būdingas adišlėmenas, lueris ypač stan pakarto įmais, paraleliamais metinės formomis, simetriškumu (elis sudaro vienodos sandėzos atroba, o liečiama stotė - vienodos to paties metros slėmenemis, giliačiai aus elidės). Melodinė muzika supiličia derindama geras spalbinis, asmeninis / tam ypač balsas, garskarojimai, alitočiujos (nukalnij, posilantojimai). Svarbių vežimų eiler. gėrima jaučias. Ji pati vertino savo kūrėjų, iš kurio nėra, kad n' mirdama iš savo kūrėjų drąsiai galim konkuruoti su liečiama dietuvos poetu".

"Anksti rytg" - pirmasis eiler. rinkinys (1928) "idėti 37 bilietais. Pats piešė viršelį. Panaudina man kalba apie jaunystę. Lietuvių jaunystės tyrauja gyvenimo būdavimosi, jaunystės motuose. Lietuvių paroxysti dažnai romantis formos. Salinių kūrė, rūmos naturalus, tropai (metafors, palyginti). Tropai gyveniminišli, poetiški, subtilius garsynas. Pirmoji lirika - romantinė, Vileiui straipsnis, išlaikydavimai, poetinės fantazijos Špolcas. Romantiška, reda "žydynas / baltos lūties vejas, manios, daūna, žyra, sculė, tūmai, boliotai" (atitinkamai) "nuimena paraleg". Fame pėra skamno, rūpesčių. Kalbama tiki apie mėly, amžius, jaunystę, išplėčiai, pirmoji eiler. išlinę išterpių dažnai. Sudėtis morydai Svarkus baidrus tenka gamtai. Gamtai padeda atspindėti muzikos, o ji fiksime sinchroniškai. Jei paragintu litodesio motyfais - tai jis daugiau dėbtinis, o ne gyvenimis.

"Kada maneg nebūs"

Eilerastis graikotus, neapsunkęs, muzikalus i nuožiudis. Tai lyriemas. Cia skanoba dėmisinga, giliai išbertėta valanda (pirmas trofa). Svarbiausias eiler. personažas patys poetas. Neišė jgavo skaidrios išmintis, glūdintios paciamę jaunystę, Neišė išskoja savo vienos amžinypę, suvaldomą savo galiai ir menkyst. Šis palūlinas suteikė meileit, visuotinumo. Neišė lyriaus gražiausia pasauliečių poetijos obalis. Cia yra labai žmogaus neligintis, močiausiu gudravimo iš valių dybos. Tai realus jaunymas. Erelis-kisvės simbolis. Pirmose bu eilutėse kalbėti, tarsi apsaugo jūros nuo išlis, tai išvėja, lueris, ji galbūt jaučia kūnus, kai kur eselius. Kalnuose yra žemė, kerėjas, verinuja.

Jaučiuos adverbiu močiaus, galimybė, iš reibalginių bolumų perspektyv. Taigi sektmas kaip iš kalbos noras ypatingas "istorių žygio, lueri temis".

ione. Visa tai dėčiai poetės emocijoms rea-
nbiagramo išlengumo. Lelės būtyje visada virpa
neatitinkamais trupus ir lengvas poetis leumas.
Eil. pilna nepagaujamo poelėlio iš reakcijos
dovydėj. Be ugnies S. N. eiles lyrikoje rebus nai
sito potėlis bei sita trapus, poetis leumas.

* Eil. pastūmė stoka optimistika. Tai eile
nėsi leis, bet iš už lėčio. Rūdina gaido
produkcinės eiličios.

Eilės 34 Laištas, kuriuose meilės.

Hirdas motyros, skambą jau pavadinime. Tma-
nelli, savolėma had laikas nemodelėmas.
Pirmas posmos: gamtos iš meilė. Kalbos apie
Meili dramatiškajam.

Struktūrce pasmeliai menodai: spetinama ganta
iš meilė.

Endivė - gantinė (išorinė) lyriko subjekto siždujų
vystantys reakcijai (vidint). Žmoningas papil-
go vidine. Nėli laip - prabėganti, o ne ameina
iš mišio žvelgiant naturalidi.
Laikas - kontekstas (imogus kalnuose), imogaus būtis
(varbijaus).

Subjectas lyriko atviras, nuostardus. Išlaiko
jaunystės meilės, nuotakos, bet jau pradedan-
čia jausti prabėgimo tempą (nes iš rinklys)
romantinių vaiedorių parodo gantos.

Meilė taikina.

005 "Pedos, smėly" - autram D. N. eilei. rink-
lyns (1931m)

"Neribau nūsti elegiją, mano meilis mano
skausmo elegiją, bet jis smėles neupras; spodus
(Alieras)

Rea Tarsi imogaus įjemos per gyvenimą (pavadi-
mos). Konfliktas tarp gyvenimo meilės priešau-
linkinę; išlankoma žiūra. Jaučiasi "man
išlankomos", paleidžia žudes "nė aukas". Tair-
iamas suimastymas apie prabėgincig jaunysti,

planksty meilę, atsiranda mixties išjima
motyvan. Vison, rinklys - tarsi įjimas ner
gyvenimo, nė vieto gyvenimo sprendiminei.
Džiaugsmas leičia purimastymam, įžinę
įjungtis keicia bilio teikėjimą. Morkams
apie gyvenimą kader manys nebūt. Atsiran-
da nupi žvaigždai (kurstis patris, piktai paluo-
ti, alėjuo). Skambia algėjimas del gyvenimo
teisinkimo. Naujon pozūvis į gyvenimą; Sudė-
tingus nesidėtinga, o nusilyps, priestatant, ginklit
digens, atkallus, gira sava deby, laisvą. Iš
gamtos seminių stiprybės, imogus žvelgia; NAME
gamtos sviečiavisių romantinis žvilgsnis abu-
dus gyvenimui bei laime. Šeiminis nėra pagarbu.
Gyvenimas - karčia. Tačiau imogus išleks
laiminėjant, gindamas kisg myli, būti sažimi.
Eiles pulsuoja emocijoms.

1936 m. S. N. išleidėja 3-įjį eilėr. rinklyn Per liz
per liūstantį ledą. Tai gyvenimą lyginant,
man ova trapus ledų. Įmogaus buvimas ledų
liūtines išbos situacijoje. Kalbama apie nakti
jungos imogau eilė, ne gyvenimą. Kalbu-
mos mes vanden, o tie gyvenia imogaus
pasaulis liūting. Vyriausia romantiška netai-
lio turėčiama; gygi, vis a imonių.
Jaučiamas iš tuo gamtos; sau, o nuo sa-
us, i pasauli.

Ketvirtasis S. N. eilėročių rinklys apdomavo-20010927
tas valstybine premija - išleistas 1933 m.
„Dviemėčių žydesiu“. Čia siame eilėr. rinklynje
išlankomsa iš gamtos, iš pasauli, iš sank. Štai
„Kuo ilgiu čia gyveni, tuo labiau šeštam-
pi su tuo gamtos titru, autieri remes
daleli, išobduki, iš jo nora“ (Alieras). Imo-
gaus iš gamtos paraleles D. N. čia pa-
ybeldė supiltiesmis, kie galio reiškiamo mis
būsimindmisi. Gamtai pagal A. N., nėra at-

175
Kita nu Smogaus, Ganta kalba apie Smogus Smogus kalba apie gamtos žielen, išsilauzimai; Smogus ir Ganta, iškielė amžinės gyvenimo ve mirties klausimą. S.N. labai jaudino, kad gamtos amžiaja, o Smogus išnefuoto. Gyvenimo mete, gyvenimo dišta S.N. lygielėje susiduria su mirties akis-tata. Sitame eil. įtinkęje tarsi atgavimam renginių liečiuose flėpmas, kad Smogus ne mirties gyvenimą modė; nes gili se-pauliščiavose. Šis rinklinio ilėx. labai meniški, nelyginant trumpi. Meniškumą lemia dramatiškos Smogaus atracijos; išgyvenimas, subtilys gamtos pajautumas dabai svarbu-sio eil. rinklinio rūpys su tautosakai, pa-todaman tautiskas, pasaulio suviliemas arba panaudojam atslixi tautosakos mo-ryvai. Šilėn. alvalesiškai skaidrius, dave-čias turi fibosefinį pradž. Nors gyvenimai, pagal S.N. nėra teisingas, lengvas, bet iš aukščių iš prasminges. Spač tada, kai iš gyvenimo kaimo, motinos alkūnis.

„Tu nubusi“

Šis eitveročio kontekstai ypač du: pri-moris biografinis, nes S. Nėris ši eitveroči-raisčių jau kelystante rinkliniye. Ji buvo labiaus suaugusi suvilečių, galiai įveglė-ji amžinibž, miltelių gumos. Atidžiau pažvelge į ūžiūties gamtos lios rupa Smogui. Tuo metu ji buvo Palicinė su Še-ma. Kuri ramy, šeimyninį gyvenimą. Dabar vėl kontekstas atsispindi senasis - kai nes: Smogaus persiliūnijimas iš gyvenimų, paulli-čius.

Aspektas (šio eilės.) Smogaus gyvenimo pro-mės iš apskritai neame.

Tarp Smogaus ir gamtos užsimerga ry-
175 „Tu nubusi“ vidurų salties; Miskas reiški

tautins kalbos". Gyvinis subjektas gamtos ir žemės dalis. Jis glaudžiai susiję su gamtos dalimi.
Dalkos - Smogaus būties laikas. Jo egzistavimas iš amžinybė.
Cia tilkore rosiestoma; vidurinė išorinė, išsilau-
sant į save; išsilauzma į gamtą; iš pasaulio. Taip Smogaus į gamtos užsimerga patikumas, bendras Kalbos myésys: „Kuo ilgiau öd gyveni, tuo labiau sutam-
pi su tuo gamtos ritmu, jautusi žemės dalele, žieda-
duki, vėjo néčiam“ - zoë Poetė dienoraštyste 1936m.
Akimirka suapirkvota rinklinio eitveročių, pilna ju-
desio alkūptos energijos.

S. Nėris 1936m. dienoraštyste zoë: „Toks pap-
rentas iš lugos gyvenimas kai me, gamtoje“
Eitveročių skambė tamybė. viena pava-
sario nakti, pričiulės žemė. Ji saukė
vele sarkas. Jos, balso užslėpinė visa kas
smulku kasdieniška, laikina. Nutildė visus
tipičius, nuosprendas iš prietaravimuis. Jie
liko dvare - Smogus iš žemė. Sugėjės į
armyfište vienovę. Smogus iš žemė supa-
liejė. Nežiūpdami vienas litame let iš
rekondudam ištarpus savoje. Ganta laučia
iš nasto kaip Smogus.

- CIRKUS
NIS

18
S. Nėris

kontekstais žieliuose pavaizduotas. 1942m.
ponorystas das vienai eilė. „Viltis“, pagal
C. pavaizduotą „Viltis“, Tiesa“.

1. „Parasario parazytas pagal pareilą, Varpinė“
Alei gamtos esuve nuo žemės iki padangų. Ganta
gyva, įsmerinti. Tai romantiko piešinima gamta,
metaforės, meninės priemonės. Pesejimas nus-
gamtoje nėr Smogaus im-

april

Karo metų S. Nėries lyrika

S. N. lyrika prieštaringa. Iša menko turinio. 1943 m.; išleista knyga „Dieniekis, šis didelis gyvenimo“; 1945 „Lietuvių negali nėčiauti“. Šis „zinčiupis“ išleistas - prieš autorių valies. Iš Rėmijos jis persivedė „Prie didelio kelio“. Čia ji buvo atrinkta geriausius eilėričius. Tiek po 60-1994 m. šis zinčiupis buvo išleistas tolks lietuvių buvo sugalvojosi S. N.

Karo eiles gimus iš didelio slėnio sienavę, kancios, ilgesio paliktai tėvynėi, meilis, sopiaus tikėjimo. Karo metų lyrika - labuanti.

„Prie didelio kelio“

je delis Pradedamas, to padies pavadinimo eilėričlio^o, čiu (1942 12 21) Prie didelio kelio". Kelias - pagrindinis žemės jūrodis, tačiai mitinib, tauto salioblys. Šyplis posakiose (lietuvių keliuose nurojai) - tu i daugiau fizinė žm. kelionę. Dvarinė kelionė. Kelias - nugetento gyvenimo metafora, įmojam iškiliuose žemės, pačiame, salantuose patiriant išraiška. Kelio metuose slėniuose A. Bonanuoko keliu, kadažiui eilėričiuose, anksstyvojoje S. N. lepiuje, tie jie dažnai dvarinai išleistas. Slėniuose, patinti, "kelias" jąja. Per lūzantį ledą, slėniuose kello "patinti"; dvarinė, diemedės iydėsiu", ypač, prie didelio kelio".

Pradedamas, "Prie didelio kelio" stovėjim". Didelis keliuose rodo sesos, istorinių būtybų, patirtis. Vieta endė versija įauktis matamu, vialaujančiu, įpaseigiamu, svetimui. Spūtinas, "didelis" reats, tiltinis, jis nurodo seniūniją išstetimuoju; kalbama "mes", vardu, tačias, paliūnijos; karo negaivinys, sūlėtus, vardu. Keliuojamas tylus iš prislepintas, kalbama pačiandom

Šuliniamo plati regėjimo perspektyva: kairos, jūros, pavasaris, gluonius pie didelio kelio". Atsanda naujas "stepes" įrašas. "Stepė" - ponikeitisi epochė, pasileitusig istorinės biografinės aplinkos ženklas. Stepes, išryžuina į amžgauj, kuris atsidūre pietinių aplinkos skelytose ir slėniuose. Taigi kaltinė apiltai, kad "mes" retai išėjus, jei atsidūre svetimoje aplinkoje. Slėniuose bėžai" - rodoma linijos dėsys, betegiškumas. Kelis keliavus, pavasaris" o ne "mes". Cia "pavasaris" - laimės (tutus) žingsnys, su gestancią saule". Jūros kalinės opozicija "baltai dienai". Pavasaris didelės kelinės bėžiunt nucina į tamso, į nelaimes, į mirtį. Quedam. kalinė iš nūtelės pažalinė simbolizuoją įvairas, gėrio, drenos parainėjima prie tamso, blogi, naktis. Šiolas apie liet. kūntas temą, lietuvių lentij, lietuvių patirti istoriniam kelyje.

Trečioji strofa rodo, jog "mes" jau negali tysti bėžonių. Ji stengsta "prie didelio kelio", perserta speigo, lyg vėdies paciess → Sovietinės (netiesiogiai) įmogaus ir medės likimas, kaukas. Tai tautos saline medės ir įmogaus pagalėlė.

Labai septintai autore prabilo apie taatos išmogaus būtį. Gorsynas (būdi ū, ištikliai bangom, atspindi karos metu nuotolio, depresso savijauta, II st. - q.); - jaučiantose luria lainer, būsės paradimo temo; II strofa - vidinių išgyvenimų, vaikas iš emocijos sudaro sienų sistemą). Skryba. Slėnybos Šeukai padeda įmonėty išgyvenimų karto, rodo Šeukukan neilti, daugiausis - žymi slėgtancią rilti, ūkst. iš Gudinys kūnai rilti.

Šeiliastis „Prie didelio kelio“ apranto gyvenimo vilti,

359-

364-